

Sygn. akt VI Ka 266/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Małgorzata Bańkowska

Sędziowie: SO Jacek Matusik (spr.)

SO Anna Zawadka

protokolant apl. adw. Grzegorz Ciołczyk

przy udziale prokuratora Anety Ostromeckiej

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2015 r.

sprawy A. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w W.

z dnia 3 grudnia 2014 r. sygn. akt III K 1184/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oskarżonego A. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu; kosztami sądowymi za postępowanie w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 266/15

UZASADNIENIE

A. K. został oskarżony o to, że w dniu 5 stycznia 2012 r. w W. będąc prokurentem spółki (...) z/s W. ul. (...) Spółka z o.o., działając ze z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził właściciela firmy (...) z/s W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.719 zł poprzez wprowadzenie w/wym. pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania płatności wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 21.11.2011 r. tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 roku, sygn. akt III K 1184/13, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w W., oskarżonego A. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 310 (trzysta dziesięć) złotych tytułem kosztów postępowania.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając go w całości i w oparciu o treść art. 427 § 2 k.p.k. zarzucił mu:

1. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a) naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów, polegającej na odmówieniu w części wiarygodności świadkom związanym z (...) Sp. z o.o. tylko ze względu na to, iż są one sprzeczne z zeznaniami świadków związanych z (...) A. P.,

b) naruszenie art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie istotnych okoliczności w sprawie, mianowicie: nieustalenie czy w momencie zawierania umowy przez oskarżonego, (...) Sp. z o.o. oraz członkowie jej zarządu mieli zamiar wywiązania się z umowy zawartej z A. P.,

2. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k., błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na treść tego orzeczenia tj.:

a) przyjęcie, że oskarżony zawierając umowę z pokrzywdzonym nie miał zamiaru ani możliwości wywiązania się z niej w sytuacji, gdy to nie oskarżony, ale spółka, którą reprezentował winna wywiązać się z zawartej w jej imieniu umowy,

b) przyjęcie, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kruszywa, które wykorzystał dla celów prowadzonej działalności, w sytuacji, w której oskarżony nie prowadził żadnej działalności gospodarczej, a kruszywo dostarczone przez pokrzywdzonego nie pozostawało w dyspozycji oskarżonego, a (...) Sp. z o.o.,

c) przyjęcie, że towar dostarczony przez pokrzywdzonego był dobrej jakości i nikt z zarządu jak i pracowników (...) Sp. z o.o. nie zgłaszał co do niego uwag,

d) przyjęcie, że oskarżony wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do sytuacji finansowej (...) Sp. z o.o. w sytuacji, gdy pokrzywdzony był na bieżąco informowany o problemach z płatnościami na rzecz spółki,

ewentualnie, w razie gdyby Sąd nie podzielił zarzutów przedstawionych powyżej:

3. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k., zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 286 § 1 k.k., poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, iż oskarżony działał w zamiarze doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w sytuacji gdy (...) Sp. z o.o. wykorzystywała jedynie tę część kruszywa, za którą zapłaciła, a pozostałe kruszywo pozostało nieodebrane przez pokrzywdzonego.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Południe w W..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się w pełni zasadna, jednakże u podstaw rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego legły inne okoliczności, które należało uwzględnić z urzędu, mając na względzie treść art. 440 k.p.k., albowiem uwzględnienie wyłącznie zarzutów podniesionych w środku odwoławczym skutkowałoby koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Wskazać mianowicie należy, iż prokurator zarzucił oskarżonemu, że w dniu 5 stycznia 2012 r. w W. będąc prokurentem spółki (...) z/s W. ul. (...) Spółka z o.o., działając ze z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził właściciela firmy (...) z/s W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.719 zł poprzez wprowadzenie w/wym. pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania płatności wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 21.11.2011 r. Taki opis czynu zaakceptował Sąd I instancji, uznając oskarżonego za winnego jego popełnienia i zakwalifikował go z art. 286 § 1 k.k. W związku z tym zauważyć należy, iż taki opis czynu nie wyczerpuje znamion występku stypizowanego w art. 286 § 1 k.k., jak również w żadnym innym przepisie prawa materialnego.

W tym miejscu przypomnieć należy, iż w realiach niniejszej sprawy, dla bytu przestępstwa oszustwa konieczne byłoby ustalenie, że oskarżony miał zamiar wprowadzenia w błąd i nieuiszczenia zapłaty fakturę VAT nr (...) z

dnia 21.11.2011 r. już w chwili zawierania ustnej umowy z właścicielem właściciela firmy (...) z/s, tj. w listopadzie 2011 roku. Oczywistym jest bowiem, że „Wprowadzenie w błąd, wykonane w ramach czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. musi poprzedzać rozporządzenia mieniem dokonane przez pokrzywdzonego.” (vide m.in. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt IV KK 355/12). Tymczasem, jak wynika to z opisu czynu przypisanego oskarżonemu, czyn ten miał być popełniony przez A. K. w dniu 5 stycznia 2012 r., a więc już po dostarczeniu przez pokrzywdzoną firmę dostawy tłucznia, która miała miejsce w listopadzie 2011 roku. W tej sytuacji przyjąć należy, że zachowanie oskarżonego przypisane mu w zaskarżonym wyroku może być oceniane wyłącznie jako niewywiązanie się ze zobowiązania cywilnego poprzez nieuiszczenie zapłaty za wykonaną usługę.

Jednocześnie zauważyć należy, że mając na uwadze kierunek wniesionego środka odwoławczego, dokonanie na niekorzyść skazanego modyfikacji opisu czynu zarzucanego, czy ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie, z uwagi na treść art. 434 § 1 k.p.k. oraz art. 443 k.p.k., nie jest już możliwe i to zarówno w Sądzie Odwoławczym, jak i w ewentualnym postępowaniu ponownym. (vide m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2005r. - IV KK 238/2005 oraz z dnia 20 lipca 2005r. – I KZP 20/2005).

Wobec powyższego w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy, rozpoznając apelację obrońcy oskarżonego, nie miał możliwości dokonania własnych ustaleń polegających na zmianie opisu czynu zarzucanego oskarżonemu, nie mógł również w tym celu uchylić zaskarżonego wyroku i przekazać sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W związku z powyższym, wobec tego, że czyn przypisany oskarżonemu w zaskarżonym wyroku nie zawiera znamion czynu zabronionego, Sąd Okręgowy, biorąc pod uwagę treść przepisów art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k., zmienił zaskarżony wyrok i orzekając odmiennie, co do istoty sprawy, uniewinnił A. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.